

РЕШЕНИЕ

№ 4471

гр. София, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 07.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7348** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) във връзка с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на жалба с вх. № 29469 от 08.08.2022 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № Е-12-00-1321 от 13.07.2022 г. по описа на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), подадена от „Д франчайз Ко-България“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], кв. К., „С. промишлена зона“, представлявано от изпълнителния директор – Е. А. М., чрез адв. М. С. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.4 срещу Решение № Ц-17/01.07.2022г. на КЕВР, с което считано от 01.07.2022 г. актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана електрическа мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство, определена с Решение № Ц – 19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, в частта по т. 35, на 475, 02 лв. и с което се определят премии във връзка с определени и/или актуализирани цени по Решение № Ц – 19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, съгласно т. 6.24 за Електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия с актуализирана преференциална цена в размер на 475,02 лв., премия в размер на 86,61 лв.

С жалбата се иска съдът да прогласи нищожността на Решение № Ц-17 от 01.07.2022

г. на КЕВР изцяло, като постановено при 1. Неспазване на установената форма за издаване на административния акт, 2. Допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на решението, 3. Противоречие с материалноправни разпоредби и 4. Несъответствие на издаденото решение с целта на закона, а в случай, че съдът прецени, че същото не е нищожко, да го отмени в частта, с която се – Актуализира преференциалната цена на електрическа енергия, произведена от електроцентрали с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство – определена с Решение № Ц – 19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, в частта по т. 35 – на 475, 02 лв. и в частта, с която се – Определя премия във връзка с определение и/или актуализирани цени по Решение № Ц – 19 от 28.06.2013 г. на КЕВР – по т. 6.24. за Електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1.5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия с актуализирана преференциална цена в размер на 475,02 лв. – премия в размер на 86,61 лв. В хода на съдебно производство жалбоподателят е редовно призован, не се явява, представлява се от адв. С., която поддържа жалбата, предлага да се уважи. Представя писмено становище и претендира разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, редовно призован, се представлява от юрк. Р., която на първо място излага съображения за недопустимост на оспорването и на следващо – за неоснователност на жалбата. Предлага алтернативно производството по делото да се прекрати или жалбата да се отхвърли като неоснователна. Представя писмено становище, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на търсеното от оспорващия адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна Фонд "Сигурност на електроенергийната система" ЕАД, редовно призована, не се явява, не се представлява и не изразява становище по съществуването на спора.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят „Д ФРАНЧАЙЗ КО – БЪЛГАРИЯ“ АД има качеството производител на електрическа енергия с инсталирана мощност до 1,5 MW за производство на енергия с комбиниран цикъл и индиректно използване на биомаса /растителни и животински субстанции/, а именно притежава „Централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници – биомаса с мощност 1487 kW”, находяща се в УПИ I-016039, местност „Сухия Дъбовик“ в землището на [населено място], общ. Пещера, обл. П..

На 28.04.2014 г. между „Д ФРАНЧАЙЗ КО – БЪЛГАРИЯ“ АД, в качеството на „Продавач“ и „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД- „Купувач“/в качеството на Краен снабдител по смисъла на ЗЕ/ е сключен Договор за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници № 1137/28.04.2014 г.

Няма спор, че към датата на сключване на договора за изкупуване на електрическа енергия е налице влязло в сила Решение Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, в частта по т.35, въз основа на която произведената от дружеството електроенергия се изкупува по преференциална цена- 475,02 лв./MWh и е определена премия за тази цена в размер на 86,61 лв./MWh.

В изпълнение на нормативно определеното задължение в чл.32, ал.4 от ЗЕВИ КЕВР ежегодно до 30 юни определя преференциални цени за изкупуването на електрическата енергия от възобновяеми източници (ВИ), произведена от енергийни обекти с обща инсталирана мощност, по-малка от 500 kW - чл. 6, т. 1 във връзка с чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ).

Със Заповед № 3-Е-93 от 12.04.2022 г. на председателя на КЕВР е създадена работна група със задача да извърши анализ на данните и документите, свързани с определянето на премии за електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW, както и определянето и актуализирането на преференциалните цени за продажба на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW.

На 23.05.2022 г. е изготвен доклад с вх. № Е-Дк-1499 от 23.05.2022 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и дирекция „Правна“, който е приет от Комисията с решение по т. 1 от Протокол № 128 от 27.05.2022 г. Със същото решение КЕВР е приела и проект на решение относно определянето на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, актуализация на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от биомаса и определяне на премии на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW.

На основание чл. 14, ал. 1 от ЗЕ проектът на решение е подложен на обществено обсъждане, проведено на 06.06.2022 г., за което е съставен Протокол от 06.06.2022 г.

На 01.07.2022 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което с 3 гласа „за“, от които 2 гласа „за“ на членове на Комисията със стаж в енергетиката е взето решение, с което актуализира, считано от 01.07.2022 г. актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана електрическа мощност над 500 kW до 1,5 MW, за производство на електрическа енергия с комбиниран цикъл и индиректно използване на биомаса, от чието общо тегло животинският тор е не по- малко от 60 на сто, които се предвижда да бъдат изградени в урбанизирани територии, селскостопански обекти или производствени зони- Решение № Ц-36 от 09.11.2015 г. на КЕВР, в частта по т.2- 358, 06 лв./MWh и определя премия за тази цена в размер на: 0.00 лв./MWh, без ДДС (т. X.).

На 01.07.2022 г. е издадено и оспорваното в настоящото производство Решение № Ц-17/01.07.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по X., с което считано от 01.07.2022 г. актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана електрическа мощност над 500 kW до 1,5 MW, за производство на електрическа енергия с комбиниран цикъл и индиректно използване на биомаса, от чието общо тегло животинският тор е не по- малко от 60 на сто, които се предвижда да бъдат изградени в урбанизирани територии, селскостопански обекти или производствени зони- Решение № Ц-36 от 09.11.2015 г. на КЕВР, в частта по т.2- 358, 06 лв./MWh и определя премия за тази цена в размер на: 0.00 лв./MWh, без ДДС.

По делото като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени документи.

По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета Съдебно –

икономическа експертиза, изготвена от вещото лице В. Г. П.. От отговорите на зададените въпроси се установява, че на база извършени анализи на електронния модел за изчисляване на преференциалната цена, определена с Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., и на електронния модел за изчисляване на актуализираната преференциална цена, определена с Решение № Ц-17 от 01.07.2022 г., относителните дялове на ценообразуващите елементи при изчисляване на коефициента за актуализиране на преференциалната цена по Решение № Ц-17 от 01.07.2022 г. са различни от относителните дялове на елементите по първоначално определената цена. Причина за изменението е, че при извършване на актуализация се коригират само три елемента от разходите: разходите за суровини; разходи за горива за транспорт; разходи за труд и работна заплата, което се отразява в увеличение/намаление на техните стойности, и респективно относителните дялове се изменят. Същевременно при актуализацията с Решение № Ц-17/2022 г. е въведена по - висока цена на растителната субстанция 117,50 лв./тон, която е била 74,32 лв./тон при първоначалното определяне на цената, и е въведена по - ниска цена на животинската субстанция 10,33 лв./тон, която е била първоначално 13,69 лв./тон. Според вещото лице, изчислението на КЕВР е некоректно в частта на използваните относителни дялове и е довело като резултат до по - нисък коефициент за актуализиране на разходите за суровини, за горива и за труд и работни заплати. За да се отрази правилно актуализирането на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, чрез въведения със ЗЕВИ коефициент, следва да се използват относителните дялове на разходите за суровини, разходите за горива за транспорт и разходите за труд и работна заплата от общата стойност на тези разходи. Необходимото нарастване от 1524 хил. лв. на 1586 хил. лв. представлява увеличение с 4,11%. Т.е. изчислението от КЕВР в Решение № Ц-17 / 01.07.2022 г. коефициент по чл.32, ал.5 от ЗЕВИ, за актуализиране на преференциалната цена по т. X от 1,95%, не отразява коректно измененията на разходите за суровини, разходите за горива за транспорт и разходите за труд и работна заплата, поради използване на относителни дялове от необходимите приходи (включващи всички разходи и възвръщаемостта на капитала), а не относителните дялове от сумата на разходите, които се актуализират. В отговор на втория въпрос, вещото лице е посочило, че за определяне на актуализираните стойности на разходите за суровини, разходите за горива за транспорта и разходи за труд и работна заплата, са използвани официални източници на информация за последната календарна година преди приемане на решението-данни от Министъра на земеделието и от Националния статистически институт. Цената се определя на годишна база за периода на изкупуване и се използват годишни индекси за изменение за календарната година. База за изчисляване на актуализираните разходи са стойностите за предходната година. Последващото нарастване на цената на оборския тор през 2022 г. (писмо на Министъра на земеделието от 14.06.2022 г. с данни за изкупна цена за оборски тор за първото тримесечие на 2022 г. от 11,20 лв.1 тон) ще се отрази в следващата актуализация на преференциалната цена през 2023 г., когато трябва да се вземат предвид годишните индекси за 2022 г. спрямо 2021 г. В отговор на въпрос 3, вещото лице е изчислило, при актуализиране на разходите за суровини- поотделно за растителна и животинска субстанции, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата с коефициента от 4,11%, преференциална цена в размер на: 476,97 лв./тон. Според вещото лице, при определената по Задача № 3 преференциална цена - 476,97 лв./тон и определената с

Решение № 17/01.07.2022 г. прогнозна пазарна цена за производители на електрическа енергия, произведена от биомаса- 388,41 лв./МВтч, премията по т.6.24, съответно т. X би била 88,56 лв./МВтч. В заключение експертът посочва, че производителите на електрическа енергия, използващи биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство не биха могли да запазят първоначално определената в решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. норма на възвръщаемост на капитала, при равни други условия. Това заключение е оспорено от процесуалния представител на ответника в частта на задачи 2 и 3 като неотнормирани и в по отношение на задача 5 като необоснова, поради което е поискал изслушването на допълнителна СИЕ. В отговора на ДСИЕ вещото лице посочва, че поставената към нея задача изисква да се изчислят относителните дялове на разходите по чл. 32, ал.2, т. 6, 7 и 8 от ЗЕВИ, които подлежат на актуализиране, като за база (100%) се вземе сумата на експлоатационните разходи. Относителните дялове на разходите, които се актуализират, като част от сумата на експлоатационните разходи общо представляват 67,56%. При това положение, чрез относителните дялове от сумата от експлоатационните разходи, коефициентът по чл. 32, ал.5 от ЗЕВИ, се поличава в размер на 2, 78%. В заключение се е направен извод, че се получава индексирани сума на разходите, които се актуализират, в размер на 1 566 хил. лв., а необходимото и съответстващо увеличение е до размер 1586 хил. лв. Вещото лице депозира Допълнение към ДСИЕ на 02.05.2023 г., в което посочва, че е констатирала различно съдържание съдържание по смисъл, вложено в поставената задача от страна на ответника, във вече депозираното ДСИЕ, поради което представя въпросното допълнение, с което представя изчисление на коефициента по чл. 32, ал.5 от ЗЕВИ при ползване на относителните дялове такива, каквито са посочени във втората част от задачата към допълнителната експертиза. Експертът посочва, че при изчисляването на коефициента да се съобрази, че относителният дял на разходите за суровини е 36,58%, за транспорт – 1,52%, за труд и работна заплата – 9, 27%, представляващи 47,37 от общите разходи, които формират крайната цена за групата производители по т. X от Решение № Ц – 17 от 01.07.2022 г., които относителни дялове са използвани от КЕВР в оспореното решение. При ползването в изчислението на коефициента на така зададените относителни дялове, сумата на трите вида разходи – 47, 37% от необходимите приходи, се изчислява коефициент от 1,95 %, който е използват от ответника в Решение № Ц – 17/2022 г. като краен извод, вещото лице е записало, че становището му е, че за да се отрази коректно преференциалната цена, изменението в цените на суровините, разходите за горива, за транспорта и разходите за труд и работна заплата, относителните дялове за коефициента трябва да се изчислят а база общата сума на тези разходи (чл. 32, ал. 5 ЗЕВИ). В противен случай в преференциалната цена не се включва в пълна степен изменението в цените на суровините, на горивата за транспорт и на разходите за труд и работна заплата, поради което необходимото изменение е това, което е посочено в Таблица № 1 от приетата СИЕ, редове 1-5 и получено изменение – Таблица № 3.2. от приетата СИЕ. Допълнението към ДСИЕ е подкрепено от жалбоподателя и ответника, поради което съдът го кредитира изцяло, доколкото ДСИЕ е оспорено от процесуалния представител на административния орган. Тук следва изрично да се посочи, че съдът ще разглежда основната СИЕ в светлината на Допълнението на ДСИЕ. При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт по чл. 32 ал.4 от Закона за енергията от възобновяеми източници ЗЕВИ и на основание чл.173, ал.2 от АПК, пред надлежния съд. За жалбоподателя е налице личен и пряк правен интерес /явява се адресат/ от обжалване на Решение № Ц-17/01.07.2022г. на КЕВР.

Неоснователни са възраженията на ответника относно допустимостта на жалбата, тъй като от нейното съдържание ясно се установява коя част на Решение № Ц-17 от 01.07.2022 г. на КЕВР се оспорва, защото текстът на диспозитива на т. X е буквално възпроизведен в нея. Действително оспорващият не е посочил конкретно т. X, но това той го направи с нарочна молба от 04.05.2023 г. във връзка с дадени задължителни указания от съда, които напълно кореспондират с правилата на чл. 158 от АПК. Не може да споделят твърденията на ответника, тъй като същият със свое Становище, депозирано на 21.10.2022 г. по делото, е поискал да бъдат обединени в едно съдебно производство за общо разглеждане адм. дело № 7348/2022 г. на АССГ, Трето отделение, 71 – ви състав, адм. дело № 7349/2022 г. на АССГ, Трето отделение, 49 – ти състав, адм. дело № 7353/2022 г. на АССГ, Трето отделение, 16 – ти състав и адм. дело № 7354/2022 г. на АССГ, Трето отделение, 17 – ти състав, тъй като всички са против Решение № Ц – 17 от 01.07.2022 г. в частта по т. X на КЕВР. Следователно е ясно какво оспорва жалбоподателя. Дори и да се приеме, че не правилно изразена волята му, то той я потвърди изрично с молбата си от 04.05.2023 г., с което е изпълнено изискването на чл. 158, ал. 4 от АПК. В тази връзка съдът трябва да отбележи, че представените от процесуалния представител на ответника съдебни актове – Определение № 2986 от 23.04.202 г., постановено по адм. дело № 10873/2020 г., на АССГ, Трето отделение, 51 – ви състав и определение № 8892 от 28.07.2021 г. на ВАС по адм. дело № 6414/2021 г., Трето отделение, имат за предмет спор по чл. 159, т. 4 от АПК и са неотнормирани към настоящия процес.

Оспореното решение е прието от компетентен административен орган, при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на комисията, който съответства на изискванията на закона, подписано е, поради което и съдът намира, че същото представлява валиден административен акт. Следователно са недоказани твърденията на оспорващия за неговата нищожност, макар посочените в жалбата да обосновават унищожаемост на административния акт.

При издаване на решението не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Според чл. 31, ал. 1 от ЗЕВИ (в редакцията обн. ДВ, бр. 100 от 18.12.2015 г.), електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува от обществения доставчик, съответно от крайните снабдителни,

по определената от КЕВР преференциална цена, действаща към датата на въвеждане в експлоатация по смисъла на Закона за устройство на територията на енергийния обект за производство на електрическа енергия. Електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува въз основа на сключени дългосрочни договори за изкупуване, като цената не се изменя за срока на договора за изкупуване, освен в случаите по чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ актуализиране на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса (арг. от чл. 31, ал. 2 и ал. 4 от ЗЕВИ).

Съгласно изискванията на чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ, КЕВР ежегодно до 30 юни, актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 на чл. 32 от ЗЕВИ, а именно: разходи за суровини за производство на енергия, разходи за горива за транспорт и разходи за труд и работна заплата. Съгласно чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи, се определя като произведение от: изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от ВИ, изразено в проценти, и дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти. Процентът на изменение на разходите за суровините за производство на електрическа енергия от биомаса се определя, като се вземат предвид определените и обявени от министъра на земеделието, храните и горите годишни индекси за изменение на цените на тези суровини (чл. 32, ал. 6 от ЗЕВИ). Процентът на изменение на разходите за горива за транспорта се определя въз основа на средната пазарна цена на съответния ценообразуващ елемент за предходната отчетна година - чл. 32, ал. 7 от ЗЕВИ. Процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата се определя въз основа на данните от Националния статистически институт за изменението на средната работна заплата за предходната календарна година - чл. 32, ал. 8 от ЗЕВИ.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за нарушения на административнопроизводствените правила. Според чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ заседанията на Комисията са открити, когато се разглеждат заявления или искания, свързани с утвърждаване на цени. Разглежданото административно производство е иницирано от КЕВР на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ и по своя предмет е за

актуализиране на преференциални цени на електрическа енергия, произвеждана от биомаса. В този смисъл същото не попада в обхвата на нормата на чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ, хипотезата на която изисква наличие на заявление или искане за утвърждаване на цени, респективно лице-заявител, в качеството на страна и участник в административното производство по издаването на административния акт. При провеждане на административното производство, приключило с издаване на Решение Ц-17/01.07.2022г. на КЕВР е проведено обществено обсъждане в съответствие с разпоредбата на чл.14 ал.1 пр.3 от ЗЕ, като са представени възражения от др. лица, обсъдени от административния орган.

Видно от съдържанието на оспорваното в настоящото производство решение, същото е издадено в предвидената от закона форма и съдържа посочените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити.

Съгласно чл. 35 от АПК, административният орган следва да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и да обсъди възраженията и обясненията на заинтересованите страни, но по аргумент от чл. 59, ал. 2 от АПК не представлява задължителен реквизит отразяването на възраженията на заинтересованото лице и излагане на мотиви защо тези възражения не се приемат, ако са изяснени всички релевантни обстоятелства, поради което е недопустимо цитираната правна норма да бъде допълвана по тълкувателен ред.

Съдът намира за неоснователни наведените от жалбоподателя доводи, касаещи начина по който е формиран коефициента, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 на чл. 32 от ЗЕВИ. Както бе посочено по-горе на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 на чл. 32 от ЗЕВИ, а именно: разходи за суровини за производство на енергия; разходи за горива за транспорта и разходи за труд и работна заплата. Останалите ценообразуващи елементи са определени в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР в частта му по т.35, когато за първи път е определена преференциалната цена за изкупуване на електрическата енергия за групата производители, в която попада централата на жалбоподателя. Решение Ц-19 от 28.06.2013 г. в посочената част е влязло в законна сила, поради което цената и съответните ценообразуващи елементи не могат да бъдат променяни.

Безспорно, е наложително разграничението между двете административни производства- за определяне на нова цена и за

нейното ежегодно актуализиране в съответствие с цитираните нормативни правила. Законодателят е посочил изрично, че цената на електрическата енергия от възобновяеми източници не се изменя за срока на договора за изкупуване по чл. 31, ал. 2 от ЗЕВИ, като след изтичане на този срок преференции за цените не се предоставят (чл. 31, ал. 4, чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ). Предвидено е изключение от принципа на „неизменност“ в случаите по чл. 32, ал. 4 от с.з. Комисията за енергийно и водно регулиране ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 от ЗЕВИ, каквото е процесното решение.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че в оспореното решение КЕВР е използвал неправилни и необосновани изходни данни, което безспорно се потвърди от прието по делото Допълнение към ДСИЕ.

Съгласно чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8, се определя като произведение от: 1. изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, изразено в проценти, и 2. дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти.

В процесния случай, коефициентът е изчислен като произведение на елементите, посочени в ал. 5 на чл. 32 от ЗЕВИ. Т.е. с коефициента не следва да се актуализира преференциалната цена, а отделните ценови елементи. Това е така, тъй като коефициентът по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ се изчислява като сбор от произведенията на относителните дялове на разходи за суровини за производство на енергия, разходи за горива за транспорт и разходи за труд и работна заплата през предходната година, умножени със съответните индекси на изменение на съответните нормативно посочени разходи. В тази връзка прилагането на такъв подход на изчисление, при който общият коефициент да се приложи спрямо общия размер на цената не кореспондира с описания начин на актуализация в ЗЕВИ, а именно да се прилага само по отношение на посочените три елемента. Т.е., коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 от същия (разходите за суровини за производство на електрическа енергия от биомаса, разходите за горива за транспорта и

разходите за труд и работна заплата) е приложен към стойността на отделните ценообразуващи елементи, в резултат на което е изчислена новата им стойност, съответно новата тежест на отделните елементи от общите, изразено в проценти. В този смисъл са Решение № 9211 от 17.08.2021 г. по адм. дело № 1805 от 2020 г. на ВАС, Решение № 6105 от 21.06.2022 г. по адм. дело № 7291 от 2021 г. на ВАС.

За определяне на преференциалната цена, която е в сила за дълъг период от време се установява нетната настояща стойност на необходимите годишни приходи за периода на действие на определената преференциална цена, чрез дисконтиране на отделните ценообразуващи елементи с дисконтов фактор равен на нормата на възвръщаемост. Следователно е правилен подхода, при който коригираните стойности на ценообразуващите елементи се отнасят към необходимите годишни приходи с оглед определяне на относителните дялове. За определяне на преференциалната цена сумата на дисконтираните ценообразуващи елементи се отнасят към нетното количество електрическа енергия, което също е дисконтирано. Не кредитира заключението на Съдебно-икономическата експертиза в частта, в която е изчислен от вещото лице коефициента по чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ на база индивидуалните разходи на конкретното дружество производител на електрическа енергия – „Д франчайз Ко България“ АД, доколкото е в противоречие с изискванията, цените да се правят по групи производители, а не на база индивидуалните горивни характеристики на дадена електрическа централа (ЕЦ). Не се споделят от този съдебен състав и изводите на вещото лице, относно извършената корекция на всеки един отделен ценови елемент с коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 от същия (разходите за суровини за производство на електрическа енергия от биомаса, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата). В изпълнение на заложеното в чл. 32, ал. 5 от ЗЕВИ, коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8 от същия (разходите за суровини за производство на електрическа енергия от биомаса, разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата) е приложен към стойността на отделните ценообразуващи елементи, в резултат на което е изчислена новата им стойност, съответно новата тежест на отделните елементи от общите, изразено в проценти.

На следващо място, КЕВР е изисквала данни от министъра на земеделието и от НСИ каквото е изискването на чл. 32, ал. 6 и ал. 8 от ЗЕВИ, приложени стойности е използвала КЕВР при актуализация на трите елемента, което се потвърждава и от заключението на вещото

лице в изготвената и приета по делото СИЕ. С писмо с изх. № Е-04-24-2 от 11.04.2022 г. от Националния статистически институт (НСИ) е изисквана информация, необходима за определянето на процента на изменение на разходите за горива за транспорта и на разходите за труд и работна заплата, относно процента на тяхното изменение през 2021 г., спрямо предходната календарна година. С писмо с вх. № Е-04-24-2 от 18.04.2022 г. НСИ е предоставило информация, както следва: Процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата за 2021 г. спрямо предходната календарна година въз основа на данните за изменението на средната работна заплата за 2021 г. от 11,5% е в размер на 18 608 лв., спрямо 16 687 лв. за 2020 г. Процентът на изменение на разходите за горива за транспорта за 2021 г. спрямо предходната година въз основа на средната пазарна цена е 121,25% т.е. средногодишната инфлация е 21,25%. За определяне на процента на изменение на разходите за суровини за производство на електрическа енергия от биомаса с писма с изх. № Е-03-13-1 от 11.04.2022 г., с изх. № Е-03-13-1 от 06.06.2022 г., с изх. № Е-03-13-1#2 от 06.06.2022 г. и с изх. № Е-03-13-2 от 21.06.2022 г. от министъра на земеделието е изисквана информация, относно годишните индекси за изменение на цените на суровините за производство на електрическа енергия от биомаса за предходната календарна година. Информацията е получена с писма с вх. № Е-03-13-1 от 03.05.2022 г. и с вх. № Е-03-13-2 от 28.06.2022 г., видно от които, средният индекс на изменение за 2021 г. на цената на суровината от земеделието за производство на електрическа енергия от биомаса - царевица за силаж е 4,3% и оборски тор е - 2,2%. По отношение на представените данни за суровината силаж и оборски тор, следва да се има, че съгласно изискванията на чл. 32, ал. 6 от ЗЕВИ, при актуализиране на цени по реда на чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ, Комисията взема предвид само определените и обявени от министъра на земеделието, храните и горите годишни индекси за изменение на цените на тези суровини. Заложено е съотношение от КЕВР на отделните суровини отговаря на групата „електрически централи с инсталирана електрическа мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство“, но не и на конкретните такива на дадено дружество производител. По отношение на периода, следва да се има предвид, че съгласно изискванията на чл. 32, ал. 7 и ал. 8 от ЗЕВИ процентът на изменение на разходите за горива за транспорта се определя въз основа на средната пазарна цена на съответния ценообразуващ елемент за предходната отчетна година и процентът на изменение на разходите за труд и работна заплата се определя въз основа на данните от Националния статистически институт за изменението на средната работна заплата за предходната

календарна година. Предвид това, КЕВР е актуализирала преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от биомаса с коефициент, който отразява изменението на стойността на горепосочените ценообразуващи елементи, съгласно информация от официалните източници и за периодите посочени в ЗЕВИ. Утвърдената преференциална цена се актуализира на база актуализираната през предходната година стойност на ценообразуващите ѝ елементи. Този факт се потвърждава и от финансовия модел, от където става ясно, че е актуализирана цената по предходното решение, а именно - Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., в частта по т. 35.

От изложеното може да се направи извод, че цената се определя веднъж за целия 20- годишен период. Същата се формира като резултат от дисконтираните необходими годишни приходи, разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване. След това всяка една година с натрупване този размер се актуализира със съответния коефициент, отразяващ изменението на трите елемента (чл. 32. ад. 2, т. 6,7 и 8 от ЗЕВИ), като полученият коефициент само числово изменя останалите елементи в модела, т.е. не са налице различни финансови модели за изчисляване на цената с различни стойности. Финансовият модел представлява по същество регулаторна норма, която осигурява на инвеститора заложената възвръщаемост за годините на експлоатация, при спазване на заложените параметри в него. Той не е индивидуален модел за отразяване на конкретните особености и разходи на отделен участник в групата, ограничена по инсталираната мощност.

На следващо място, оспорваното решение не противоречи на целите на ЗЕ. В обобщение на изложеното дотук, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл.146 от АПК за отмяната на Решение № Ц-17/01.07.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, поради което се явява законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателят следва да заплати на КЕВР сумата от 240 лева за разноски за юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ във вр.чл.78 от ГПК и 300 лева депозит за възнаграждение за вещо лице.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Д франчайз Ко-България“ АД, ЕИК[ЕИК]

срещу Решение № Ц-17/01.07.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по X, с което считано от 01.07.2022 г. актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана електрическа мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство, определена с Решение № Ц – 19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, в частта по т. 35, на 475, 02 лв. и с което се определят премии във връзка с определени и/или актуализирани цени по Решение № Ц – 19 от 28.06.2013 г. на КЕВР, съгласно т. 6.24 за Електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия с актуализирана преференциална цена в размер на 475,02 лв., премия в размер на 86,61 лв.

ОСЪЖДА „Д франчайз Ко-България“ АД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение и възнаграждение на вещото лице по делото в размер на 540 (петстотин и четиридесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: